

(Rozprawy i Sprawozd. akad. umiejet. VIII, 78.), tako tudi v narečji brzezińskim (Rozpr. i Spr. VIII, 188), zebrzydowskem (Rozpr. i Spr. IX, 163 in 180) in zakopańskim (Rozpr. i Spr. X, 191). V maloruščini nahajamo jednako v loc. sgl. obliko dativa in v beloruščini se meša loc. z inst. Ogonowski, Studien auf d. Gebiete d. ruthen. Spr. 135. Da se v srbsčini že od XIV. stol. mesto loc. rabi dat. sgl., vidimo iz mnogo primerov navedenih v Daničičevi knjigi Istorija oblika 184 in 185.

Če Brandt končnice 2. sgl. *šb* ne smatra za slovensko, nego za praslovensko, tako se v tem radi strinjamo z njim, kajti iz *ši* res ni lahko razložiti našega *š*, neozirajo se pri tem, da *ši* nahajamo samo v slovenščini. Jedina oblika *postedisi* v brizinskih spomenikih nas pri tem ne ovira, ker mimo nje nahajamo v tem spomeniku tudi domače oblike *zadenes*, *vzovues*, *prides*, *vues*; zato smemo prvo obliko smatrati za cerkovnoslovensko, s čimer se sploh dobro strinja jezik tega spomenika. Če v kakem staroruskem ali starosrbskem spomeniku beremo razven domače oblike še drugo, katera se strinja s staroslovensko in če si prve ne moremo lahko pojasniti iz druge, tako vedno govorimo o vplivu staroslovenščine; ne vidim razloga, zakaj bi ravno pri naših brizinskih spomenikih postopali drugače, posebno ker pri mnogih končnicah nahajamo dvojne oblike. Da bi ravno v tem času bila v našem jeziku taka babilonska zmešnjava, dozdeva se mi malo verjetno, dasi rad pripoznavam, da je dragoceni spomenik še premalo študiran in pojasnjen.

— Obliko *si* (stsl. jesi) je pa treba ločiti od *š*, *šb*. V. Oblak.

(Konec prihodnjč.)

L I S T E K.

Biblijografija slovenska. Pod tem naslovom hočemo odslej naznanjati vse nove knjige slovenske, ki se pošiljajo uredništvu našemu; o važnejših izmed njih bomo o priliki obširneje poročali:

— Toplinske razmere Zagreba in Ljubljane. Spisal *Ferdinand Seidl*. Pretiskano iz »Glasnika hrv. naravoslovnega društva (Societas historico-naturalis Croatica)«. Tiskarski zavod »Narodnih Novine« v Zagrebu 1887, 8, 49 str. — Isti pisatelj je priobčil v novinah »Meteorologische Zeitschrift«, Sept. 1887. tudi znanstveno razpravo: »*Temperatur-Vertheilung im Gebiete der Karavanken.*«

— Vrtnar. List s podobami za šolsko vrtnarstvo, vrtnarstvo sploh in za sadjarstvo. Uredniška priloga »Kmetovalcu«. Založba c. kr. kmetijske družbe kranjske; odgovorni urednik *Gustav Pirc*, tisk J. Blaznikovih naslednikov v Ljubljani, 1886, 8, 4 str. Vsebina: Kaj hočemo? — Kmetu pomoči! (spisal Janko Žirovnik). — Vzgoja divjakov. — Deset pravil, kako je drevje rezati. — Raznotere vrtnarske stvari. — »Kmetovalec« z Vrtnarjem vred stoji vse leto po 2 gld. Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list za stonj. Učitelji in šolske knjižnice plačujejo samo *polovico* naročnine. —

— Kočevsko okrajno glavarstvo. Zemljepisno-zgodovinski opis. S sodelovanjem nekaterih učiteljev kočevskega okraja opisala *Št. Tomšič* in *Fr. Ivanc*, učitelja.